

Samrøða við yvirpolitistin í Vági

Fyri nokrum døgum síðan frétti eg, at harra Mortan Poul sen hin 1. juli í ár er loysur úr starvi sínum sum yvirpolitistur í Vági, og havi eg tessvegna fingið mær eitt prát við hann, og greiðir hann soleiðis frá:

Føddur eri eg í Vikarbyrgi 13. juni 1897. Foreldur mínir vóru Jóhanna Poulsen (Jóhann hjá Paulusi) og Julianna f. Thomsen, ættað vestan úr Stovu í Sunnbø. Barnaárin í Vikarbyrgi munnu hava verið nakað eins og hjá teim flestu øðrum fátækramannabørnum úti í teim ymisku bygðunum víðahvar í Føroyum, men í Vikarbyrgi var eingin skúli. Tá ið eg var 12 ára gamal, buði eg eina stutta tíð í Sunnbø og gekk tá í skúla har suðuri, men allar aðrar óvitadagar mínar gekk eg saman við øllum hinum børnunum í Vikarbyrgi í heiðinskapi, bók varð sjaldan opnað, og rokning ella skrivning var einki at tala um.

Eg spurdi hann so, hvat óvitarnir í Vikarbyrgi tá fingi tíðina at ganga við, og fekk eg soljóðandi svar:

Sum himmalsins fuglar fóru vit fríir um úti í bø og haga og fram við strondini. Fleiri ferðir dalt eg á sjógvini — eina ferð mundi verið galið, um ikki tveir dreingir funnu meg flótandi á sjónum og bjargaðu mær til lands aftur. Tá varð leingi arbeitt uppá meg, áðrenn eg raknaði við aftur. Ein beiggi mín druknaði 9 ára gamal.

14 ára gamal fór eg at búgva í Sunnbø, róði út um vetrarnar og var til skips um sumrin. Fyrsta túrin til skips fór eg við »Oscar«, skipari var Mortan hjá S'óranum, raskari þó djarvari sjómann hevur fáur kent. Vit fóru út 4. mars, veðrið var toluiga gott, men brátt brann hann á av útnyrðingi, so alt mundi gingið í grund. Eg lá í koygjuni og lovaði, at kom eg aftur á land, skuldi eg ikki narra meg á sjógvini aftur. Men brátt var alt gloymt hjá mær eins og so mongum øðrum. Jú, so menn fóru eg aftur til skips í fleiri ár aftaná tað, og gott er, at sjómaðurin kann gloyma ódnir og meyrir á sjónum, tí annars livdi einki fólk her á hesum oyggjum.

Eg spyrji so, nær hann kom til Vágs at búgva, og nær hann tók við politistarvinum. Hann svarar soleiðis:

Í 1925 giftist eg og búsettist í Vági. Kona mín er ættað úr Vági, so tað dámdji henni best, at vit búsettist her, og tá var eisini liviligari í Vági enn í

Vikarbyrgi. Nú er munurin minni — áðanverri, men nokk um tað. Á nýári 1931 tók eg við sum politistur her í Vági. Løn mín var litil: 1000 kr. — eitt túsund krónur um árið, vaks eitt lítið sindur so við og við, men neydarsligt var soleingi, sum eg var kommunalur politistur, heilt armóðsligt var í dyrtíðini, meðan kríggið var og árin har beint aftaná. Men so kom politistið undir statin, tá fingi vit hampiliga løn, ella lat meg siga óføra góða løn í mun til frammanundan. Hetta hendi 1. juli 1958, so mín høga løn vardi einans í 4 ár, tí nú 1. juli 1962 fór eg úr starvinum sum politistur.

Nú livir tú so av pensión sibi eg — og ert tú ikki hálvavegna bóndi eisini? Svarað varð soleiðis: pensión veit eg ikki enn, hvussu tað verður nógv ella lítið. Bóndi, nei bóndagardur er eingin men mínar frílotur havi eg nýtt til at arbeiða uppá jorð t. v. s. at velt upp úr haga, og altíð hevur tað glett meg at siggja, at lyngur og mosi minskar og grýggt og vátligt lendi kann fáast til góða jorð, men vegur er eingin til troð mína, so alt má berast á rygginum og ímóti brekku, og aðrir eiga brúksrættin til mína tró stóran part av árinum. Harfyri fest lítið burtur úr sínum strevi og striði. Her má annað og betri skil fáast á. Annars kann einki landbrúk trívast í Føroyum.

Bát havi eg, og enn eri eg so frægur, at eg floti bát, tá ið onkur góð lota er. Men fyri at koma aftur til pensiónina, so er tað nú so frætt, at øll eiga rætt til fræga pensión, at eingin neyðist at líða neyð, og tað eiga øll at vera tykkum javnaðarmönnum takksom fyri.

Eg takki so Mortan politifyrri samrøðuna og ynski honum góðar lotur aftaná alt tað strið og baks, sum hann hevur havt gjøgnum mong ár.

Jóhann H. Danbjørg.

50 ár

Komandi friggjadag, 27. juli, verður ein í Føroyum kendur danskur lekni hálvthundrað ár. Tað er Erik Lage, fylkislekni, Odense.

Hann kom til Føroyar á fyrsta sinni sum hjálparlekni í Klaksvík, og har fekk hann ser eisini konu, Karin (Aja), dóttur Jacob E. Jacobsen, ein av Føroya bestu javnaðarmönnum, ið sat sum tingmaður flokk síns tvínni lögtingskeið.

Í 1938 varð Lage settur sum kommunulekni suðuri í Vági,

Sveinaroynd

Læringar, sum vilja sleppa fram til sveinaroynd um miðjan oktober mánað í ár, mugu av lærumeistara teirra vera tilmeldaðir í seinasta lagi leygardagin 4. august. Saman við tilmeldingini má sendast læruráðnum navnaðrætt (dópsbræv), lærusáttmáli og 50 kr. í tilmeldingargjaldi.

Læruráðið

GRÓT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantorið.

Grót og skervur megu vera goldin fyrst, áðrenn tey verða heintað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heimta grót ella skerv uttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyri kommununa.

FRØÐBIAR SÓKNAR KOMMUNA

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

Samrøða . . .

(Framhald frá 1. síðu)

at venja seg til kappingarnar. Teir rógva — har líkindi eru til tað — dagliga. Hetta eru ógvuliga krevjandi venjingar, og ikki má slakast av alt summarið, um væntast skal gott úrslit. Øll bygðin — ofta øll oyggin ella sýslan fylgir við størsta áhuga hesum venjingum. Og tá kappast verður, sita tey, ið eftiri eru heima, alspent og lurta eftir útvarpsendingini. Verður teirra bátur at standa seg væl í kappingini? Hvør fer at vinna? Jú, jú, fylgt verður við um alt landið.

og har var hann mestu tíðina, hann var í Føroyum, og til harn settur sum fylkislekni í norska hertenastu í Skotlandi.

Aftaná kríggið og aftaná at hava útdannað seg meira, varð hann settur sum fylkislekni í Farsø í Himmerlandi. Til harn fyri 6 árum síðani varð settur sum fylkislekni í Odense, á síni føðioyggj.

Um Erik Lage kann verða sagt, at tað eru fáir danir, ið hava fallið so væl saman við føroyingum sum hann. Á báti var hann so gloggur á streymi sum nakar og kendi hvønn tanga, har hann bara eina ferð var farin um.

Javnaðarmaður var hann og situr nú í býráðnum í Odense.

Vit ynskja honum hjartaliga til lukku og takka honum fyri vælgið arbeiði, eisini í Føroyum.

Vinir.

— Íðan, hvat krevja teir tá av peningi fyri sendingina á ólavsøku?

— 1500 krónur.

— Tað var nú ikki einki.

— Nei, tað kann sigast; og tað er serliga beiskt at fáa hetta frá sínum egnum. Høvdu vit ikki verið lívgaðir frá øllum síðum og havi fingið loyvi at nýtt hóp in av útvarpstílfari úttað frá fyrri þúra einki ella ið hvussu er bara fyri eitt lítið pro forma gjald, so hevði tað verið heilt ógjøriligt at kunna hildið fram við útvarpinum. Og so at móta slíkari »vælvild« her!

— Men hvussu bar tað til, at tit byrjaðu at senda út kappróðurin á fyrsta sinni?

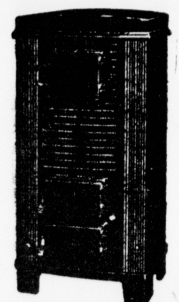
— Ja, tað má tú væl spyrja! Tað var sanniliga Havnar Kappróðrarfelag, ið bað okkum gera tað. Teir báðu okkum hjálpa ser, tí líkindini hjá áskodrunum her í Havn vóru so vánalig. Vit gjørdi hetta við gleði, og vit vita, at hetta hevur glett luttakararnar, bæði teir, sum sita í heimbygd síni og fylgja gongdini í útvarpinum, og teir, ið standa á bryggjunum í Havn og illa nokk siggja bátarnar, fyrr enn teir nærkast málinum, og sum ofta standa so illa fyrri, at teir flestu ikki kunnu siggja, í hvørji røð teir koma á mál.

— Tit hava sett upp hátalarar á bryggjunum?

— Nei, tað eru ikki vit, ið hetta hava gjørt, men Tórshavnar býráð, og tokk eiga teir fyrri tað. Men eg vil ikki siga, at

Hold fast ved det faste brandeol - skift til ...

HESS-O-MATTO

den ægte brandeol ...

dobbel termotættest dobbelt brandeolsbeskyttelse

P/I

VALDEMAR LUTZEN

2802

SNAR-vask

centrifugerað og turkað

SNAR-vask

Begota 14

hetta hevur verið so væleydnað, sum ynskjandi er. Hevði kappróðrarfelagið biðið okkum bota um hátalaranetið, so allir áskodarnir fingi líkindi at fylgja róðrinum frá byrjan í enda — ja, tað var nakað annað.

Vit takka útvarpstjóranum og skulu bert leggja nokur orð afturat.

Tað almenn eigur útvarpið. Og tað almenna rekur útvarpið.

Nú kann ein siggja ein spurning frá ymsum sjónarmiðum, og tað kann vera ymis, hvussu væl menn ha'ða tað almenna styðja ítróttin í Føroyum; men ikki eigur at verða gloymt, at ítróttarfélkið ferðast ókeypis til stevurnar við landsins skipum. Vit vita, at kommunan ber allar útreiðslur av leikvillum. Vit vita eisini, at tað amenna á ymsan hátt stuðlar ítróttafelögin t. d. tey seinnu árin við halda veitslurnar fyri útlendskum ítróttafólki, og her er tað helst býráðið, ið hevur áttikið ser útreiðslurnar.

O. s. fr.

Ikki mátti hetta havt ongan týðning.

Tað týkist at vera ógviliga lítið umhugsað, tá hesi ítróttafelag seta tilik krøv fram.